

रोम दर्शनाची स्थापना करतो - क्रमांक सातवा

अंतिम वाद: अॅडव्हेंटिस्ट भविष्यवाणीत रोमचे प्रतीकात्मकत्व आणि कृपाकालाचा समारोप

Jeff Pippenger

2024-08-17

आम्ही अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासातील सहा ऐतिहासिक रेषांचा विचार करीत आहोत, ज्या ठिकाणी रोमच्या प्रतीकाविषयीचे वाद हेच मुख्य मुद्दे होते. आम्ही उत्तरवर्षावाची पद्धत वापरत आहोत, जी “येथे थोडे” आणि “तेथे थोडे” यांपासून “रेषेवर रेषा” अशी आहे. आम्ही सुरुवात अशी करून केली की रोमच्या प्रतीकाविषयीचा पहिला वाद हा वर्तमान वादाचे दर्शन घडवितो, आणि म्हणून तो या गोष्टीवर भर देतो की आता आपण अनुग्रहकाळ समाप्त होण्यापूर्वीच्या अंतिम वादात आहोत.

रोमच्या चिन्हाविषयीच्या या अंतिम वादाची गंभीरता दानिएल अकरा अध्यायातील दहाव्या ते सोळाव्या वचनांद्वारेही दर्शविली आहे; ही वचने दानिएल अकरा:४० मधील लपलेल्या इतिहासाचे प्रतिरूप ठरतात. चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास भविष्यवाणीच्या विद्यार्थ्यांस १९८९ सालापर्यंत आणि दहाव्या वचनात दर्शविल्याप्रमाणे सोव्हिएत संघाच्या पतनापर्यंत घेऊन येतो. पुढील वचन, म्हणजे एकेचाळीसावे वचन, जे संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याची ओळख करून देते, त्याचे प्रतिरूप सोळाव्या वचनात आढळते. प्रेरणेने असे ओळखून दिले आहे की जे सीलबंद करण्यात आले होते ते “दानिएलच्या पुस्तकातील अखेरच्या दिवसांशी संबंधित असलेला भाग” होते.

१९८९ पासून रविवार कायद्यापर्यंतचा कालखंड हा शेवटच्या दिवसांचा शिक्कामोर्तब केलेला भाग आहे, आणि त्याचे प्रतीकात्मक दर्शन दहाव्या ते सोळाव्या वचनांमध्ये दिलेले आहे. म्हणूनच ज्ञानाची वाढ ही सातव्या दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्टांसाठी कृपाकालाच्या समाप्तीकडे नेणारी ठरते, कारण संयुक्त संस्थानांतील अॅडव्हेंटिझमचा कृपाकाल रविवार कायद्याच्या वेळी समाप्त होतो. दहाव्या ते सोळाव्या वचनांमध्ये आपल्याला चौदावे वचन आढळते, जे हे ओळख करून देते की देवाच्या लोकांतील “लुटारू” हेच दर्शन स्थापन करतात.

म्हणून 1843 च्या pioneer chart वर दर्शविलेला Millerite वाद हा Adventism च्या इतिहासातील रोमचा पहिला वाद आहे. हाच तोच वाद पुन्हा आला आहे, ही वस्तुस्थिती पाहण्याची इच्छा असलेल्या कोणालाही हे कळविते की येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, नेहमी शेवटाचे उदाहरण आरंभीनेच दाखवितो. सध्याचा वाद हा अंतिम वाद आहे, जो शहाण्या आणि मूर्ख कुमारींना चाळून वेगळे करतो.

पवित्र केलेला भविष्यवाणीचा तर्क असा शिकवितो की लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यात, कृपाकाल संपण्यापूर्वी, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार जण परिपूर्ण ऐक्यात येतात. मलाखीच्या कराराच्या दूताची शुद्ध करणारी अग्नी आता लेवींना सोन्या-चांदीप्रमाणे शुद्ध करीत आहे. डर्ट ब्रश मॅन आता सत्याच्या शब्दांनी आपला खळा स्वच्छ करीत आहे.

“ज्याच्या हातात सुप आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील.’ मत्तय 3:12. शुद्धीकरणाच्या काळांपैकी हा एक काळ होता. सत्याच्या वचनांद्वारे भूसा गव्हापासून वेगळा केला जात होता. ताडना स्वीकारण्याइतके ते अतिशय व्यर्थाभिमानी व आत्मधर्मी होते, आणि नम्रतेचे जीवन स्वीकारण्याइतके जगप्रेमी असल्यामुळे, अनेकजण येशूपासून दूर फिरले. अनेकजण आजही हेच करीत आहेत. कफर्णहूमच्या सभागृहातील त्या शिष्यांची जशी परीक्षा झाली, तशीच आज आत्म्यांची परीक्षा होत आहे. जेव्हा सत्य अंतःकरणापर्यंत पोहोचविले जाते, तेव्हा त्यांना दिसते की त्यांचे जीवन देवाच्या इच्छेनुसार नाही. त्यांना स्वतःमध्ये संपूर्ण परिवर्तनाची आवश्यकता दिसते; परंतु आत्मत्यागाच्या त्या कार्याला हाती घेण्यास ते तयार नसतात. म्हणून जेव्हा त्यांची पापे उघडकीस आणली जातात, तेव्हा ते क्रोधित होतात. ते अपराध मानून दूर निघून जातात, जसे त्या शिष्यांनी, ‘हे वचन कठीण आहे; ते कोण ऐकू शकेल?’ अशी कुरकुर करीत येशूला

सोडून गेले." The Desire of Ages, 392.

पहिल्या सोळा वचने दानियेलच्या शेवटच्या भविष्यवाणीची सुरुवात आहेत, आणि ती वचने अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांशी अनुरूप आहेत, ही गोष्ट दर्शविते की अल्फा आणि ओमेगा प्रारंभील वचनांचा उपयोग करून शहाणे आणि दुष्ट यांचा अंतिम विभाजन साध्य करीत आहे, जसे बाराव्या अध्यायात दानियेलद्वारे दर्शविले आहे, आणि जे आता घडत आहे.

वादाच्या गंभीर स्वरूपाचा तिसरा साक्षीदार म्हणजे असा तथ्य होय की प्रेरणा, सिस्टर व्हाईट यांच्या लेखनाद्वारे, १८४३ च्या अग्रदूतांच्या तक्त्यास स्पष्टपणे समर्थन देते, जो चौदाव्या वचनातील रोमच्या वादाचे प्रतिनिधित्व करतो. आरंभीचा वाद अंतिम वादाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि चौदाव्या वचनातील "तुझ्या लोकांतील लुटारू" याविषयीच्या मिलर्राईट समजुतीस दिलेली प्रेरित मान्यता याचा अर्थ असा होतो की, जर तो मूलभूत सत्य नाकारला गेला, तर त्याच वेळी भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराचाही नकार केला जातो. परीक्षाकाल समाप्त होण्याच्या अगदी आधी हा वाद घडतो, यावर भर देणाऱ्या मागील दोन साक्षीदारांशी सुसंगतपणे, जे भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे समर्थन करीत असल्याचा दावा करतात त्यांच्यासाठी शेवटचा, अथवा अंतिम, फसवणुकीचा प्रकार म्हणजे भविष्यवाणीच्या आत्म्याचाच नकार होय.

"सैतान हा... सतत खोटेपणाचे आक्रमण करीत असतो—जेणेकरून लोकांना सत्यापासून दूर नेले जाईल. सैतानाची अगदी शेवटची फसवणूक म्हणजे देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्प्रभ ठरविणे होय. 'दृष्टी नसल्यास लोक नाश पावतात' (Proverbs 29:18). देवाच्या अवशिष्ट लोकांचा खऱ्या साक्षीवरील विश्वास डळमळीत करण्यासाठी सैतान कुशलतेने, निरनिराळ्या प्रकारांनी आणि विविध माध्यमांद्वारे कार्य करील."

"साक्षींविरुद्ध एक असा द्वेष पेटविला जाईल, जो सैतानी असेल. सैतानाची कार्ये अशी असतील की, मंडळ्यांचा त्यांच्यावरील विश्वास डळमळीत करावा; कारण हे आहे: जर देवाच्या आत्म्याच्या इशारे, ताडना आणि सल्ले यांचे पालन केले गेले, तर सैतानाला आपल्या फसवणुका आणण्यासाठी आणि आत्म्यांना आपल्या भ्रमांत जखडून ठेवण्यासाठी इतका स्पष्ट मार्ग मिळू शकणार नाही." Selected Messages, book 1, 48.

एलेन व्हाईट यांच्या लेखनाद्वारे प्रकट झालेल्या "देवाच्या आत्म्याच्या साक्षी"च्या अधिकाराला निष्फळ ठरविणे, किंवा त्याचा नकार करणे, हीच "सैतानाची अगदी शेवटची फसवणूक" आहे. सिस्टर व्हाईट यांनी लिहिले की त्यांना "दाखविण्यात आले" होते की "1843 चा चार्ट प्रभूच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्यात बदल करू नये." वरील उतारा भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराच्या नकाराला शेवटच्या दिवसांच्या दर्शनाशी थेट जोडतो, कारण सर्व संदेष्टे सर्वाधिक थेटपणे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलतात. म्हणून, जेव्हा दानिएल चौदाव्या वचनात म्हणतो की "लुटारू" दर्शन स्थापन करतात, तेव्हा तो नीतिसूत्रे 29:18 मधील शलमोनाच्या त्या दर्शनाकडे निर्देश करतो, जे म्हणते की ज्यांच्याकडे दर्शन नाही ते "नष्ट होतात," आणि "नष्ट होतात" या शब्दाचा अर्थ आहे "नग्न केले जाणे".

म्हणून "नाश पावणे" हे याची ओळख करून देते की जे शेवटच्या दिवसांत भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे समर्थन करीत असल्याचा दावा करतात, परंतु त्यात दर्शविलेल्या अधिकाराला नाकारतात, ते नग्न होतात आणि नाश पावतात; आणि हे लाओदीकेयांच्या वर्णनाशी सुसंगत आहे, जे "दुर्दैवी, आणि दीन, आणि दरिद्री, आणि आंधळे, आणि नग्न" आहेत. त्यांना "शुभ्र वस्त्र" विकत घेण्याचा सल्ला देण्यात आला आहे, "जेणेकरून तू वस्त्र परिधान करशील, आणि तुझ्या नग्नतेची लाज प्रकट होणार नाही." जर त्यांनी हा सल्ला नाकारला, तर त्यांना प्रभूच्या मुखातून थुंकून टाकले जाते.

अशा प्रकारे, परीक्षणकाळ संपुष्टात येण्याच्या अगदी आधी ही नग्नता प्रकट होते, याचा आणखी एक साक्षीदार आपल्याला आढळतो. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी त्या नग्न आत्म्यांना पशूची खूण प्राप्त होईल, कारण त्यांचा पराभव होईल, जसे दानियेल अकराव्या एकेचाळीसाव्या वचनात दर्शविले आहे. त्यांच्या पराभवाचे कारण हे असेल की त्यांनी भविष्यवाणीच्या आत्म्याचा अधिकार नाकारला, जो 1843 च्या पायोनिअर

चार्टचे समर्थन करतो; हा चार्ट अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्वांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्यात ती “किल्ली” समाविष्ट आहे जी हे दर्शन स्थिर करते, या ओळखीने की रोम हीच ती सत्ता आहे जी चौदाव्या वचनात “तुझ्या लोकांचे लुटारू” अशी दर्शविली आहे.

“एक गोष्ट निश्चित आहे: जे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट सैतानाच्या ध्वजाखाली आपली भूमिका घेतात, ते प्रथम देवाच्या आत्म्याच्या साक्ष्यग्रंथांत अंतर्भूत असलेल्या इशाऱ्यांवरील व ताडनांवरील आपला विश्वास सोडून देतील.

“अधिक मोठ्या पवित्रीकरणाचा आणि अधिक पवित्र सेवेसाठीचा आह्वान केला जात आहे, आणि तो पुढेही केला जाईल. जे काही जण आता सैतानाच्या सूचनांना वाचा फोडीत आहेत, ते शुद्धीवर येतील. विश्वासाच्या महत्त्वाच्या पदांवर असलेले काही जण असे आहेत, ज्यांना या काळासाठीचे सत्य समजत नाही. त्यांना हा संदेश दिला गेला पाहिजे. जर त्यांनी तो स्वीकारला, तर ख्रिस्त त्यांना स्वीकारेल आणि त्यांना स्वतःबरोबर सहकारी कामकरी करील. परंतु जर त्यांनी हा संदेश ऐकण्यास नकार दिला, तर ते अंधःकाराच्या अधिपतीच्या काळ्या ध्वजाखाली आपली भूमिका घेतील.”

“या काळासाठीचे अमूल्य सत्य मानवी मनांना अधिकाधिक स्पष्टपणे उघड केले जात आहे, असे सांगण्यास मला निर्देश देण्यात आले आहेत. विशेष अर्थाने पुरुषांनी आणि स्त्रियांनी ख्रिस्ताचे देहभक्षण करावे आणि त्याचे रक्त प्राशन करावे. समज वाढत जाईल, कारण सत्यामध्ये सतत विस्तार होत राहण्याची क्षमता आहे. सत्याचा दैवी उद्गाता त्याला जाणून घेण्यासाठी पुढे चालणाऱ्यांशी अधिक निकट, आणि अधिकाधिक निकट सहवास करील. देवाची प्रजा त्याचे वचन स्वर्गीय भाकर म्हणून स्वीकारेल तेव्हा, त्यांना कळेल की त्याचे प्रकट होणे प्रभातकाळाप्रमाणे सिद्ध केलेले आहे. अन्न सेवन केल्यावर जसे शरीराला शारीरिक सामर्थ्य प्राप्त होते, तसेच त्यांना आत्मिक सामर्थ्य प्राप्त होईल.” Spalding and Magan, 305, 306.

आमच्या मागील लेखात आम्ही हे ओळखले की उरियाह स्मिथ हा १८६३ च्या बंडाचा अग्रणी होता, कारण त्यानेच १८६३ चा बनावट चार्ट सादर केला. त्याने १८६३ मध्ये तयार केलेल्या त्या चार्टने लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या भविष्यवाणीच्या संदेशातून लेवीयविवरण छळीस येथील “सात वेळा” काढून टाकल्या; अशा रीतीने पाया क्रमाक्रमाने उखडून टाकण्याची सुरुवात झाली, आणि तसेच वाळूवर उभारण्यात आलेल्या बनावट लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट पायाची रचना सुरू झाली. अॅडव्हेंट इतिहासात नंतर, उत्तर दिशेच्या राजाविषयी त्याच्या खाजगी अर्थलावणीने त्याच्या भविष्यवाणीच्या नमुन्याची फळे उत्पन्न केली, कारण लोक मंडळी सोडून पळून गेले.

खोल्या संदेष्ट्यांपासून सावध राहा; ते तुमच्याकडे मेंढरांच्या वेषात येतात, परंतु आतून ते हिंस्र लांडगे असतात. त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल. लोक कात्यांपासून द्राक्षे, किंवा निवडुंगांपासून अंजीरे गोळा करतात काय? त्याचप्रमाणे प्रत्येक चांगले झाड चांगले फळ देते; पण कुजके झाड वाईट फळ देते. चांगले झाड वाईट फळ देऊ शकत नाही, आणि कुजके झाड चांगले फळ देऊ शकत नाही. जे प्रत्येक झाड चांगले फळ देत नाही, ते तोडून अग्नीत टाकले जाते. म्हणून त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल. जो कोणी मला, ‘प्रभु, प्रभु,’ म्हणतो, तो प्रत्येकजण स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करील असे नाही; परंतु जो माझ्या स्वर्गस्थ पित्याची इच्छा पूर्ण करतो, तोच प्रवेश करील. त्या दिवशी पुष्कळ जण मला म्हणतील, ‘प्रभु, प्रभु, आम्ही तुझ्या नावाने संदेष्टेपण केले नाही काय? आणि तुझ्या नावाने दुष्टात्मे घालवले नाहीत काय? आणि तुझ्या नावाने पुष्कळ अद्भुत कृत्ये केली नाहीत काय?’ आणि मग मी त्यांना उघडपणे सांगेन, ‘मी तुम्हांला कधीच ओळखले नाही; अहो अधर्म करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून निघून जा.’ म्हणून जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो आणि त्यांप्रमाणे आचरण करतो, त्याची उपमा मी त्या शहाण्या मनुष्याशी देईन, ज्याने आपले घर खडकावर बांधले; आणि पाऊस पडला, पूर आले, वारे वाहिले आणि त्या घरावर आदळले; तरी ते पडले नाही; कारण त्याचा पाया खडकावर घातला होता. आणि जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो, पण त्यांप्रमाणे आचरण करीत नाही, त्याची उपमा त्या मूर्ख मनुष्याशी दिली जाईल, ज्याने आपले घर वाळूवर बांधले; आणि पाऊस पडला, पूर आले, वारे वाहिले आणि त्या घरावर आदळले; आणि ते पडले; आणि त्याचा पडाव फार मोठा झाला. मत्तय 7:15-27.

१९८९ मध्ये लाओदिकीया स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमचे नेतृत्व जसे बाजूला काढले गेले, तसेच ख्रिस्ताच्या जन्मकाळी यहूदी मंडळीचे नेतृत्वही निःसंशयपणे बाजूला काढले गेले होते.

“मनुष्यांस ते ठाऊक नाही, परंतु ही वार्ता स्वर्ग आनंदाने भरून टाकते. अधिक गहन व अधिक कोमल अशा स्वारस्याने प्रकाशलोकातील पवित्र प्राणी पृथ्वीच्या दिशेने आकृष्ट होतात. त्याच्या उपस्थितीमुळे संपूर्ण जग अधिक तेजस्वी झाले आहे. बेथलेहेमच्या टेकड्यांवर देवदूतांचा अगणित समुदाय एकवटला आहे. ही आनंदवार्ता जगाला जाहीर करण्यासाठी संकेताची ते प्रतीक्षा करीत आहेत. इस्राएलमधील नेते आपल्या विश्वासास खरे ठरले असते, तर येशूच्या जन्माची घोषणा करण्याच्या आनंदात त्यांनाही सहभाग घेता आला असता. पण आता त्यांना वगळून पुढे जाता आले आहे.”

“देव घोषित करतो, ‘मी तहानलेल्या वर पाणी ओतीन, आणि कोरड्या भूमीवर पुर ओतीन.’ ‘सरळमनस्कांसाठी अंधारात प्रकाश उगवतो.’ यशया 44:3; स्तोत्रसंहिता 112:4. जे प्रकाश शोधीत आहेत, आणि जो तो आनंदाने स्वीकारतात, त्यांच्यावर देवाच्या सिंहासनापासून तेजस्वी किरणे प्रकाशतील.” — The Desire of Ages, 47.

ख्रिस्ताच्या वंशरेषेतील अंतकाळ हा त्याचा जन्म होता, आणि त्याच वेळी तो संदेश उघड करण्यात आला जो त्या पिढीची परीक्षा घेणार होता. १९८९ हे त्या उमेदवारांसाठी अंतकाळ होते, ज्यांना एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्यासाठी बोलावले गेले आहे. उरियाह स्मिथच्या भविष्यवाणीविषयक नमुन्याने १८४३ च्या तक्त्यावर दर्शविलेल्या मूलभूत सत्यांना नाकारले. ती सत्ये म्हणजे “खडक” होती.

“इशारा देण्यात आला आहे: १८४२, १८४३ आणि १८४४ मध्ये संदेश आला त्या वेळेपासून आपण ज्या विश्वासाच्या पायावर बांधकाम करीत आलो आहोत, त्या पायाला अस्थिर करणारी कोणतीही गोष्ट आत येऊ देऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून देवाने आम्हांला दिलेल्या प्रकाशाशी खरी राहून मी जगासमोर उभी आहे. दिवसेंदिवस आपण उत्कट प्रार्थनेने प्रभूचा शोध घेत, प्रकाशाची याचना करीत असताना ज्या व्यासपीठावर आपले पाय ठेवले गेले, त्या व्यासपीठावरून आपले पाय काढून घेण्याचा आमचा विचार नाही. तुम्हांला वाटते काय की देवाने मला दिलेला प्रकाश मी सोडून देऊ शकेन? तो युगानुयुगांच्या खडकाप्रमाणे असावयाचा आहे. तो मला देण्यात आला तेव्हापासून तो माझे मार्गदर्शन करीत आला आहे.” Review and Herald, April 14, 1903.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तिसऱ्या शापातील इस्लामचे प्रतिनिधित्व करणारे वारे सोडले गेले तेव्हा उत्तरकालीन पावसाची शिंपण सुरू झाली, आणि पॅट्रियट अॅक्टने इंग्रजी कायद्यापासून रोमन कायद्याकडे होणाऱ्या संक्रमणाला चिन्हित केले, ज्याद्वारे भविष्यवाणीप्रमाणे पोपसत्तेच्या पुराची धारा वहू लागल्याची घोषणा झाली. लाओदिकेयन अॅडव्हेंटिझमच्या घरासाठी अंतिम कसोटीची प्रक्रिया सुरू झाली, आणि “पाऊस पडला, आणि पुर आले, आणि वारे वाहिले, आणि त्या घरावर आदळले; आणि ते पडले: आणि त्याचा पडाव फार मोठा होता.”

त्या वेळेस त्या सामर्थ्यवान देवदूताने जाहीर केलेल्या संदेशाने हे उघड केले की सर्व राष्ट्रांनी बाबेलचे द्राक्षारस प्राशन केले होते; आणि 1863 च्या बंडापासून क्रमाक्रमाने स्वीकारली गेलेली पोपसत्ताक रोम व धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाची बनावट कार्यपद्धती बाबेलच्या द्राक्षारसाने (तत्त्वज्ञानाने) दर्शविली आहे.

आणि या गोष्टींनंतर मी स्वर्गातून उतरून येणारा दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि त्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित झाली. आणि तो प्रबळ आवाजाने मोठ्याने ओरडून म्हणाला, “महान बाबेल पडली, पडली आहे; आणि ती भुतांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे. कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधद्राक्षारसाचे पान केले आहे, आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.” प्रकटीकरण 18:1-3.

१८ जुलै २०२० च्या निराशेच्या वेळी, लौदीकियन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीकरिता परीक्षेची प्रक्रिया समाप्त झाली, आणि जे एकशे चव्वेचाळीस हजारांमध्ये गणले जाण्याचे उमेदवार होते, त्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ झाली. जुलै २०२३ मध्ये मायकलने त्या उमेदवारांना जागृत करण्यास प्रारंभ केला तेव्हा, अॅडव्हेंटिझमच्या दृष्टांतात तेलाद्वारे दर्शविलेला संदेश पुन्हा उघड करण्यात आला. ११ सप्टेंबर २००१ नंतर असो किंवा जुलै २०२३ नंतर असो, तेलाचा ओतप्रोत वर्षाव झाला; आणि जुलै २०२३ मध्ये जो संदेश उघड करण्यात आला, तो पूर्णपणे विकसित झाल्यावर, तो त्या दृष्टांतातील मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश आहे.

ही सुरुवात परीक्षेच्या काळात शहाण्या व मूर्ख कुमारांसाठीच्या संदेशाने होते, परंतु तो वाढत जाऊन मोठ्या आक्रोशाच्या संदेशात परिवर्तित होतो. तो संदेश लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पोहोचतो, आणि जेव्हा तो पोहोचतो, तेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अठरा मधील दुसरा आवाज देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावतो.

आणि मी स्वर्गातून आणखी एक वाणी ऐकली, ती म्हणत होती, माझ्या लोकांनो, तिच्यापासून बाहेर या, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होणार नाही, आणि तिच्यावर येणाऱ्या पीडांपैकी तुम्हाला काही प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे. प्रकटीकरण 18:4, 5.

पहिल्या ते तिसऱ्या वचनांतील पहिल्या आवाजाने परीक्षेच्या काळाच्या आगमनाची घोषणा केली, आणि त्यानंतर उत्तरवर्षाच्या शिंपडण्यास आरंभ झाला. दुसरा आवाज त्या परीक्षेच्या काळाच्या समाप्तीची ओळख करून देतो, आणि देवाच्या त्या दुसऱ्या कळपासाठी, जो अजूनही बाबेलमध्ये आहे, परीक्षेचा काळ जाहीर करतो.

“म्हणून जगाला इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळ्या हाका दिल्या जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, ‘बाबेल पडले आहे, पडले आहे, ते मोठे नगर; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले आहे.’ आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या आक्रोशात स्वर्गातून एक वाणी ऐकू येते, जी म्हणते, ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यामधून बाहेर पडा.’” Review and Herald, December 6, 1892.

पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळातच दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस पत्रातील पौलाने वर्णिलेली प्रबळ भ्रमावस्था पूर्णत्वास येते. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या लौदिकीया येथील सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या परीक्षेचा प्रसंग असो, किंवा १८ जुलै २०२० च्या निराशेचा अनुभव घेतलेल्या कुमारींची परीक्षा असो, ती परीक्षा पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळातच घडते. तो वर्षाव परीक्षेचा संदेश दर्शवितो.

“संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, आच्छादक करूब म्हणून सैतानाला एकेकाळी देण्यात आलेले स्थान धारण करतात. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र प्राण्यांद्वारे, प्रभू पृथ्वीवरील रहिवाशांशी अखंड संपर्क ठेवतो. सुवर्ण तेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांच्या दिव्यांना पुरवठा करीत राहतो, जेणेकरून ते लुकलुकू नयेत आणि विझून जाऊ नयेत. हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले गेले नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींचे मनुष्यांवर संपूर्ण प्रभुत्व झाले असते.”

“जेव्हा देव आपल्याला पाठवितो त्या संदेशांचा आपण स्वीकार करीत नाही, तेव्हा देवाचा अनादर होतो. अशा रीतीने आपण त्या सुवर्णतेलाला नाकारतो, जे तो आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छितो, जेणेकरून ते अंधकारात असलेल्या लोकांपर्यंत पोहोचविले जावे. जेव्हा हा हाकारा येईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटावयास बाहेर जा,’ तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल ग्रहण केलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणात ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, ते मूर्ख कुमारींसारखे आढळून येतील की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यामध्ये स्वतःमध्ये नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त झालेले आहे. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्याची याचना केली, जर आपण मोशेप्रमाणे विनवणी केली, ‘मला तुझे गौरव दाखव,’ तर देवाचे प्रेम आपल्या अंतःकरणांत ओतले जाईल. सुवर्णनळ्यांद्वारे ते सुवर्णतेल आपल्यापर्यंत पोहोचविले जाईल. ‘सामर्थ्याने

नव्हे, पराक्रमाने नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.' धार्मिकतेच्या सूर्याच्या तेजस्वी किरणांचा स्वीकार करून, देवाची मुले जगात दिव्यांप्रमाणे प्रकाश देतात." Review and Herald, July 20, 1897.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचा काळ ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाला, आणि तो दोन परीक्षेच्या कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिला म्हणजे लाओदिकेयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चची अंतिम परीक्षा, आणि दुसरा त्यांच्यासाठी आहे जे दहा कुमारींच्या दृष्टांताचे विषय आहेत. कोणी शहाणी किंवा मूर्ख कुमारी ठरण्यासाठी, सर्व कुमारींनी विलंबाचा एक काळ अनुभवणे आवश्यक आहे.

मिलराइट इतिहासात विलंबाचा काळ दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने सुरू झाला, जे पहिल्या निराशेच्या वेळी घडले. त्या टप्प्यावर, देवाच्या पूर्व करारातील निवडलेल्या लोकांपैकी असलेले प्रोटेस्टंट लोक बाजूला टाकण्यात आले. १८ जुलै २०२० रोजी, पूर्व करारातील निवडलेले लोक बाजूला टाकण्यात आले, आणि मिलराइट इतिहासातील विलंबाच्या काळात जी परीक्षा-प्रक्रिया घडली होती तिची पुनरावृत्ती सुरू झाली. त्यानंतर मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश मिलराइट इतिहासात विकसित झाला, जसा तो सध्या विकसित होत आहे. एक्सेटर कॅम्प सभेत तो पूर्णपणे प्रकट झाला तेव्हा, कोणाकडे संदेश (तेल) होते आणि कोणाकडे नव्हते हे उघड झाले. कोणत्याही इतिहासातील पूर्व करारातील निवडलेले लोक हे प्रथम परीक्षित होणारे आणि बाजूला टाकले जाणारे असतात.

“मी तुम्हांला नवे हृदय देईन आणि तुमच्यामध्ये नवा आत्मा ठेवीन.’ मी माझ्या पूर्ण अंतःकरणाने विश्वास ठेवतो की देवाचा आत्मा जगातून काढून घेतला जात आहे, आणि ज्यांना महान प्रकाश व संधी लाभल्या आहेत, पण ज्यांनी त्यांचा उपयोग केला नाही, त्यांनाच सर्वप्रथम सोडून दिले जाईल. त्यांनी देवाचा आत्मा दूर लोटला आहे. अंतःकरणांवर, तसेच मंडळ्यांवर व राष्ट्रांवर कार्य करित असलेल्या सैतानाच्या सध्याच्या हालचालीने भविष्यवाणीचे प्रत्येक विद्यार्थी चकित झाले पाहिजेत. अंत जवळ आहे. आमच्या मंडळ्या उठून उभ्या राहोत. देवाचे परिवर्तन घडविणारे सामर्थ्य वैयक्तिक सभासदांच्या अंतःकरणात अनुभवास येऊ दे, आणि मग आपण देवाच्या आत्म्याची गाढ हालचाल पाहू. केवळ पापांची क्षमा हाच येशूच्या मृत्यूचा एकमेव परिणाम नाही. त्याने असीम बलिदान केवळ यासाठी केले नाही की पाप दूर केले जावे, तर मानवी स्वभाव पुनर्स्थापित व्हावा, पुन्हा सुंदर बनविला जावा, त्याच्या भग्नावशेषांतून पुनर्निर्मित केला जावा, आणि देवाच्या सान्निध्यास योग्य बनविला जावा.” Selected Messages, book 3, 154.

दोन्ही परीक्षेच्या काळांपैकी कोणत्याही काळात, ज्यांनी उघड केलेला संदेश नाकारला, त्यांना पौलाने सांगितलेला प्रबळ भ्रम प्राप्त होतो.

“ज्या सत्याने आपल्या समजुतीला खात्री दिली आहे आणि आपल्या अंतःकरणाला स्पर्श केला आहे, त्या सत्याशी हलक्याफुलक्या रीतीने वागणे ही भयावह गोष्ट आहे. देव आपल्या दयेमुळे आपल्याला जी इशारे पाठवितो, त्यांना आपण दंडमुक्तपणे नाकारू शकत नाही. नोहाच्या दिवसांत स्वर्गातून जगाला एक संदेश पाठविण्यात आला होता, आणि मनुष्यांच्या तारण्याचा संबंध त्यांनी त्या संदेशाशी कसा व्यवहार केला यावर अवलंबून होता. त्यांनी तो इशारा नाकारला म्हणून देवाचा आत्मा त्या पापी वंशापासून काढून घेण्यात आला, आणि ते प्रलयाच्या पाण्यात नष्ट झाले. अब्राहामाच्या काळात, सदोमच्या अपराधी रहिवाशांकरिता दयेची विनवणी थांबली, आणि लोट, त्याची पत्नी आणि त्याच्या दोन मुली यांना सोडून इतर सर्व जण स्वर्गातून उतरलेल्या अग्नीने भस्मसात झाले. ख्रिस्ताच्या दिवसांतही तसेच झाले. देवपुत्राने त्या पिढीतील अविश्वासी यहुद्यांना घोषित केले, ‘पाहा, तुमचे घर तुम्हांवर ओसाड सोडण्यात आले आहे.’ शेवटच्या दिवसांकडे पाहून, तीच अनंत शक्ती, ज्यांनी ‘तारण पावावे म्हणून सत्यावर प्रीती केली नाही,’ अशांविषयी असे घोषित करते, ‘आणि यास्तव देव त्यांस भ्रांतीचा प्रभाव पाठवील, की त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा; यासाठी की ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेविला नाही, तर अधर्मात आनंद मानला, ते सर्व दंडास पात्र ठरावेत.’ जसे ते त्याच्या वचनातील शिकवणी नाकारतात, तसे देव आपला आत्मा काढून घेतो आणि त्यांना त्यांच्या प्रिय असलेल्या फसवणुकांच्या हवाली करून देतो.” Early Writings, 46.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.